

Látókör

mesélő

**Te mennyit tudsz
a függőségről?**

riport

**Rábízhatjuk-e magunkat
egy gyermek szavára?**

interjú

Salga Kristóffal

2014. május

2014 AUGUSZTUS 11-18.

SZIGET

FESTIVÁLKÖZTÁRSASÁG

SZIGET DIÁKJEGY PROGRAM

Hazamenős bérlet*:
33 500 Ft

Ottalvós bérlet*:
39 500 Ft

CSAPATNÉV: ELTE HALLGATÓK
CSAPATKÓD: ELTE

facebook

SzigetDiakjegy

 sziget.meex.hu

 ONLINE

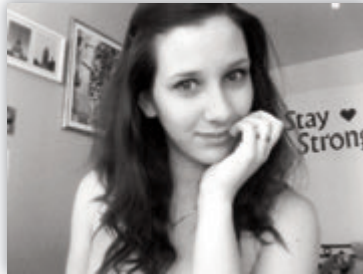
*2014.06.30-IG TÖRTÉNŐ BEFIZETÉSI HATÁRIDŐVEL



“Május hava, hűvössége...” —

Nos, nagyon reméljük, hogy az idő változékonyból mihamarabb napsütéssé és meleggé változik. Már belegondolni is rossz, hogy ebben a gyönyörű időben hetekig kell majd keményen tanulni – ám annál üdítőbb a tudat, hogy ha végre túlleszünk a vizsgaidőszakon, rengeteg buli és szórakozás vár ránk!

Remélem, hogy egy kis színfoltot csempészhetünk ZH-kkal



teli mindennapjaitokba az ehavi számmal. Sikeres vizsgákban gazdag hónapot és sok napsütést kívánok nektek!

Birta Mesi

Csatlakozz a **Látókör**-höz!

Részletek a hátsó borítón

Impresszum

Látókör | I. évfolyam 3. szám

Az ELTE Tanító- és Óvóképző Kar lapja

Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Galántai Tamás, az ELTE TÓK HÖK elnöke

Főszerkesztő: Birta Emese

Tördelés: Birta Emese

Design: Galántai Tamás

Munkatársak: Ármós Dorottya, Fazekas Márton, Galántai Tamás, Kerényi Levente, Kőszegi Tamás, Neszevecskó Anna, Szabó-Sallay Éva, Tarján Eszter

Nyomda: Demax Művek Nyomdaipari Kft.

A szerkesztőség e-mail címe: foszerkeszto@tokhok.elte.hu

Facebook oldalunk: facebook.com/eltetokhok.latokor

Tartalom

AKTUÁLIS

Karriertavasz az ELTE-n4

HÖÖK mentorprogram.....5

EMLÉKEZŐ

Kari napok: ilyen volt.....6

Ladies and Gentlemen buli8

MESÉLŐ

Egyszer van, s csak most van!...9

Nehéz téma.....11

Mennyit ér egy emberélet? ...12

Te mennyit tudsz a függőség-ről?.....13

Rábízhatjuk-e magunkat egy gyermek szavára?15

MINDENNAPOK

Tanárnő, kérem.....17

Te, mi az a kvantumprocesz-szor?.....18

Hip-hopra hangol az EFOTT.....20

Interjú: Salga Kristóf.....21

A Kari napok legjobbjai.....24

Salátabár25

Vers26



Karriertavas az ELTE-n

Május 6-7-8-án karrier témák vibrálnak majd a virtuális térben és a Múzeum körúton. Az ELTE májusi karrierrendezvényeit Agárdi Kriszta, az ELTE Karrierközpont munkatársa foglalja össze.



Igazi karriertavas várható az ELTE-n. Milyen programokat, szolgáltatásokat jelent ez pontosan?

Áprilisban indítottuk útjára a Karrierközpont Példakép programját, amelynek lényege, hogy a rövid motivációs anyaggal pályázó hallgatók közül a legjobbak eltölthetnek egy-egy napot egy olyan emberrel, akivel szívesen cserélnének. A legkülönbözőbb szakmákhoz vonultattunk fel példaképeket. Az, hogy melyik példaképhez ki mehet, a Virtuális Állásbörzén fog kiderülni.

Mit várhatunk pontosan a Virtuális Állásbörzétől?

Május 6. és 8. között tartja a Karrierközpont negyedik online börzét. Nyereményjátékkal, rengeteg álláslehetőséggel, szakmai gyakorlati lehetőségekkel várjuk az érdeklődőket – nem csak a végzősöket! Remek alkalom, hogy chaten hűsével beszélgetsen az ember, vagy online ellen-

őriztesse az önéletrajzát. Májusban már mindenki leadandókat vagy zh-kat ír – 10-20 perc böngészés azonban még beleférhet, és bőven megéri, ha pont sikerül elcsípní egy jó nyári diákmunkát, vagy egy frissdiplomásoknak kiírt pozíciót.

A virtuális téren kívül is lesz lehetőség munkáltatókkal találkozni?

Igen, még hozzá több helyen is. A Bölcsész Napok civil sétányán, május 8-án a Karrierközpont sátrában több partnerünk is meg fog jelenni, és bárkivel szívesen elbeszélgetnek majd az általuk kínált lehetőségekről. Érdemes lesz idejében regisztr-

rálni a Tehetség napra, amit május 6-án, kedden az EHÖK rendez a Gólyavárban. Ott kifejezetten tehetséggondozó programokat felvonultató cégek, intézmények tartanak majd 10 perces előadásokat, akikkel aztán le lehet majd ülni megismerkedni.

Hogyan hozhatjuk ki a legtöbbet ezekből a találkozó-sokból? És mit tegyen, aki még nem tudja, milyen állás illene a legjobban a személyiségéhez?

A Karrierközpont egész évben biztosít különböző tanfolyamokat és kurzusokat, amik ezekre a találkozásokra készítene fel – egy részük még kredites is. Ezen kívül bármikor ingyen be lehet jelentkezni hozzánk pályaorientációs vagy karriermenedzsment tanácsadásra, ami egy személyes konzultáció egy képzett szakemberrel. A Bölcsész Napok alatt, május 7-én kerül megrendezésre a Kapunyitási Pánik, ami szintén minden álláskeresővel kapcsolatos kérdésre igyekszik választ kínálni. Lesz ott grafológus, CV fotós, próba-állásinterjú, és mindenféle karrier témájú workshop és előadás. A Karrierközpont tanácsadója a Kapunyitási Pánikon is elérhető lesz.

ELTE Karrierközpont

HÖÖK Mentorprogram

Jelentkezési felhívás mentori posztra a 2014/2015-ös tanévre.

Kedves Hallgatók, leendő mentorok!

A HÖÖK Mentorprogram országosan felvételt hirdet kortárssegítői, mentori feladatok ellátására a 2014/2015-ös tanévre. A HÖÖK Mentorprogram egy olyan, az EMMI (Emberi Erőforrások Minisztériuma) által támogatott esélyegyenlőségi program, mely az elsőéves hátrányos- és halmozottan hátrányos helyzetű hallgatókat segíti a felsőoktatásban.

FELVÉTELI KRITÉRIUMOK:

Szóbeli meghallgatás. A felvételre egy rövid kiadványból készülhettek fel, amely pdf formátumban letölthető innen: <http://hook.hu/mentor/felveteli>

Mentornak jelentkezhet minden olyan, nappali tagozatos hallgató, aki nem első tanévét kezdi a felsőoktatásban (Bsc vagy Msc vagy osztatlan képzésből) a 2014-2015-ös tanévben.

A jelentkezők vállalják, hogy amennyiben a mentorfelvételin maximum pontszámot érnek el, akkor július 13. és 16. kö-

zött részt vesznek a Mentorprogram által Balatonlellére szervezett Mentorképzésen, ahol a szállást, étkezést és képzést a szervezőség biztosítja számukra, de az utazás költségei a jelentkező mentorokat terheli.

A jelentkező mentorok a júliusi Mentorképzésen való részvételről július elején kapnak értesítőt emailben. A Mentorképzésen való részvétel automatikusan nem jelent bekezdést a HÖÖK Mentorprogramba, mint mentor. A felvételi végleges eredményéről augusztus elején értesülnek a jelentkezők.

A MENTOR FELADATA:

A mentor azonos intézményben és szakterületen tanuló felsőbb éves, aki segíti a rábízott hallgatók intézményi beilleszkedését: tanácsokat ad tanulmányi és oktatási ügyekben, informál az aktuális pályázatokról, hallgatói juttatásokról, és ösztöndíjakról. A mentorok legfontosabb feladata, hogy felkészítsék a mentorált hallgatókat a segítség nélküli egyetemi életre. Egy mentor több

hallgatót is segíthet.

A felvételt nyert hallgatók 10 hónapra – egy tanévre – vállalják mentori tevékenységüket.

A mentorok vállalják, hogy megbízásuk idején folyamatosan kapcsolatot tartanak a mentoráltjukkal/mentoráltjaikkal, régió és/vagy intézményi koordinátorukkal; és a munkájukhoz tartozó adminisztrációs feladatokat maradéktalanul teljesítik, munkájukról írásbeli beszámolót készítenek.

További információk:

<http://hook.hu/hu/web/mentor>

A JELENTKEZÉS MÓDJA:

Mentorjelentkezési lap kitöltése online (elérhető: <http://hook.hu/mentor/felveteli>), melynek kitöltése után egy linkre kattintva kaptok egy pdf dokumentumot. Ezt nyomtassátok ki, írjátok alá, és legkésőbb 2014. május 12-én adjátok postára a HÖÖK iroda címére (1071 Budapest, Damjanich utca 44. III/1.).

Fontos, hogy a jelentkezésnél az intézményeteknek megfelelő régiót jelöljétek be! A HÖÖK Mentorprogram régiói városok szerint:

- Budapesti régió (Budapest, Gödöllő)
- Debreceni régió (Debrecen, Nyíregyháza, Szolnok)

- É-Magyarországi régió (Miskolc, Eger, Gyöngyös)
 - ÉNy-Magyarországi régió (Sopron, Szombathely, Mosonmagyaróvár, Győr, Veszprém, Székesfehérvár, Keszthely)
 - Pécsi régió (Pécs, Kaposvár, PTE Zalaegerszeg, PTE Szombathely)
 - Szegedi régió (Szeged, Békéscsaba, Kecskemét, Szarvas)
- Csak annak a jelentkezőnek a

regisztrációja sikeres, aki a pdf formátumú jelentkezési lapot visszaküldi a megadott postai címmel!

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ:
2014. május 11. (vasárnap)

A szóbeli meghallgatások régióként lesznek, 2014. május 12. - 2014. június 13 között. A felvételi pontos időpontjairól és helyszíneiről a HÖÖK Mentorprogram honlapján tájékozódhattok 2014. május 5. után.

A felvételi döntésről augusztusban kaptok értesítést e-mailben.

Amennyiben bármilyen kérdések van, az alábbi elérhetőségeken jelezzétek:

Csubaj Andrea programvezető
csubaj.andrea@hook.hu
+36-70/330-7262

Kari napok: ilyen volt

Sokéves hagyományra tekint vissza a Kari rendezvények hetén a HÖK-ös szervezésű Kari napok. Ez az év sem telt el Sportnap és különböző színes programok nélkül a tavaszi szünetet megelőzően.



Kedden futóversenyt szerveztünk a Gesztenyes-kertben. Örömmel láttuk, hogy nagy volt az érdeklődés, összesen 37 fő regisztrált, közöttük a dékán úr is, aki elnyerte „a TÓK leggyorsabb tanára” különdíjat. Férfi és női kategóriában külön díjaztuk a résztvevőket, előbbiben a dobogósokat, női kategóriában pedig az első öt helyezettet.

Idén mindenképpen valami újat szerettünk volna belecsempészni a programlistába amellet, hogy a jól bevált elemeket megtartottuk.

Szerdán a sport szerelmesei partnereink közreműködésével sokféle sportágban próbára tehatték magukat. Az elmúlt évekhez hasonlóan a HÖK bonyolította le a kari foci- és röplabdabajnokságot, a Budapesti Egyetemi Atlétikai Club – ismertebb és rövidebb nevén BEAC – megmutatta, milyen egy Spinning és TRX edzés, a merészebbeknek pedig a Pole Dance Fitness tánciskola tartott rúdtánc-fitness bemutatót. Délután portásunk, Oltyán Attila közreműködésével harcművészeti bemutatót láthattunk, végül Győrfi Barbi zumba edzéssel zárta az eseménydús, jókedvvel és mozgással teli Sportnapot. Az



Forrás: ELTE Online

előbbieken túl napközben többféle sporteszközt lehetett kipróbálni a budaörsi Decathlon felajánlásával.

A Sportnappal párhuzamosan és csütörtökön rendeztük meg idén másodjára a gólyatábori hangulatot idéző csapatversenyünket. Tavaly a Ház Úrnőjét, most pedig a Major Gazdasszonyát kerestük. A különböző szakos és évfolyamos játékosokat a verseny igazán összefogta és kellően próbára tette. Ugyan két csapat jelentkezett, de ők teljes odaadással, fantasztikusan teljesítettek. A végeredménynél csak pár pont különbség döntött, a tavaly befutott Smaragdok (akárom mondani: Smárágdok) büszkén nevezhetik magukat címvédőknek.

A főzőversenyen öt csapat indult finomabbnál finomabb,

bográcsban készült ételekkel. A HÖK elnöke és gazdasági alelnöke Lénárd András tanár úrral alaposan átgondoltan, szakmai szemmel zsűrizett, döntésük alapján gulyáslevessel nyerte el az arany fakanál díjat az egyik csapat.

Csütörtökön a gazdasszonyok versenye mellett a látogatók úgy érezhették magukat, mint egy mini-majálison: elhoztunk egy rodeó bikát, egy légváras szumót, két csocsóasztalt, és ki lehetett próbálni az íjászatot is; a lányok nagy örömeire pedig idén először vattacukrot is lehetett nyerni, illetve vásárolni. Kint ugyan hűvösebb volt, de bent a Faninfo.hu gondoskodott a jókedvről egy Wii konzollal, később pedig elfogyott jó pár doboz sör a sörpong alatt. A téglásban vendégeink standoltak: szerdán az AI-ESEC, csütörtökön az ELTE

Karrierközpont, az Illyés Sándor Szakkollégium, a Zabhegyező Gyermekanimátorok Egyesülete, valamint az EFOTT – ahol két napijegyet lehetett nyerni.

Csütörtökön este a Hétker Pubban zártuk a Kari Napokat az IK-val közös szervezésű Ladies and Gentlemen bulival. A TÓK tombolával készült, és szintén ezen az estén hirdettük ki A major gazdasszonyát. A nemek aránya kiegyenlítődött, a hely megtelt, a majorosok tortája elfogyott, a buli pedig hajnalig tartott.

Az ELTE TÓK HÖK nevében szeretném megköszönni a kari vezetés együttműködését, és nagyon köszönöm a kari gazdasági osztály áldozatos munkáját – sok segítséget kaptunk, Önök nélkül az idei Kari Napokat nem tudtuk volna megszervezni. Köszönöm továbbá az összes szervezőnek, partnernek és szponzornak, hogy hozzájárultak a rendezvény sikerességéhez és magas színvonalához.

Galántai Tamás



Ladies and Gentlemen buli, avagy a kari napok lezárása

Rossz, esős idő ide vagy oda, a Kari Napokat egy fergeteges bulival szokás elbúcsúztatni. Az idén a Ladies and Gentlemen party adott teret a lezárásnak 2014. április 10-én.



Az idei Kari Napok alkalmával megrendezésre került a Major gazdasszonya vetélkedő. A rendkívül sokszínű programok között volt rodeó bika, szumó, Nintendo Wii, vattacukor és minden, mi szem-szájnak ingere. Ezek végeztével pedig következhetett a jól megérdemelt buli!

Karunk leginkább hölgyekkel büszkélkedhet (tisztelet a kivételnek), ám mivel a buli a TÓK és IK közös szervezése volt, urakból sem volt hiány. Az eseményen a TÓK-os hallgatók méltóan vethettek véget a Kari Napoknak, az Informatikai Kar hallgatói pedig bátran ereszthették ki a fáradt gőzt a

szorgalmi időszak második felének eltelte után. Ez utóbbi természetesen minden résztvevőre igaz.

A bulinak most is, mint legutóbb, a Hétker Pub adott otthont. A kapuk 8-kor

kinyíltak, érkezhettek az informatikus- és pedagógusjelöltek. Ahogy múlt az idő, egyre több kiöltözött vendég érkezett a helyszínre. A buli lassan, 10 óra környékére már teltházassá is vált, sorra érkeztek a bulizni vágyók, az IK-s és TÓK-os hallgatókon kívül más ELTE karokról is sokan eljöttek. A zene felelőse Dj Gonda volt. A legnagyobb mai slágereket hozta el nekünk, amire mindenki önfeledten táncolhatott. Nem maradhattak el természetesen az igazi retró zenék sem, ezekből sem szenvedtünk hiányt. A TÓK eddigi gólyatáncait is lelkesen táncolta mindenki, még azok is, akik először látták a koreográfiát. A

tánctéren kívül a pultoknál is nagyon sokan sorakoztak, hiszen a Hétker megint remek italakciókkal állt elő a résztvevők számára.

A Major gazdasszonya versenyzői a buli mellett izgatottan várták az eredményhirdetést, amelyre tíz órakor került sor. A Major gazdasszonya verseny győztesei a tavalyi Ház Úrnője vetélkedő nyertesei, a Smárágd névre hallgató csapat lettek. Emellett a TÓK kisorsolta tomboláit, melyeket a Kari Napok során szerezhettek meg a kar hallgatói.

Az eredményhirdetés után Dj Gonda tovább zenélt a bulizóknak, a vetélkedő nyertesei mellett mindenki más tovább táncolt, tombolt és énekelt a parketten.

Ezen a bulin sem volt más-képp, mint szokott; még négy órakor is sokan buliztak, majd fél öt és öt között elkezdtek hazaindulni a szórakozók. Összegezve, megint egy jól sikerült bulit tudhat magáénak minden hölgy és úr, aki jelen volt.

Tarján Eszti

Egyszer van, s csak most van!

A meséket sokáig csak felnőtteknek szóló irodalomként tartották számon, gyermekműfajként csak a XIX. század végétől tekintünk rájuk.

Mindannyian úgy nőttünk fel, hogy szüleink megannyi érdekesebbnél érdekesebb történetet meséltek hercegnőkről, lovagokról, óriásokról, képzeletbeli világokról. Nekünk pedig, ahogyan nőttünk, e történetek nyomán fejlődhetett érzelmi intelligenciánk.

A mese volt számunkra a tükör, hiszen képzeletünk szabad és féktelen volt, így azt láthattuk a történetekben, amilyen kicsiny lelkünk volt. Elválasztottuk egymástól a jót és rosszat, s jól tudtuk, hogy kinek szurkolunk, kiben bízhatunk, ki az, akinek meg kell halnia a történet végén, mert nem érdemli meg, hogy éljen.

Mindannyian hittük, hogy álmaink és vágyaink valóra válhatnak, és az egyetlen, ami megakadályozhat azok megvalósításában, az a bátorság hiánya lehet. S ahogy Boldizsár Ildikó Meseterápia című könyvében írja: „A csodához való viszony alapjaiban határozza meg az ember életét. Nem is az a kérdés, hogy hisz-e benne, mit gondol róla, hanem, hogy

él-e vele.” Ezen fontos alapigazságot azonban elnyelik azok a fájdalmak, amelyek mélyen ülnek a folyton tapasztaló ember szívében, és minél több a keserűség, annál távolabb kerülünk a vágytól, hogy változást akarjunk elérni, és merjünk harcolni a saját álmainkért.

Van hát a mese, mely oly elbűvölően és csábosan ver gyökereket a szívben és hódítja meg a gyermeki figyelmet akár órákon át. A mese, ami irracionális módon igyekezik felkészíteni minden bimbózó lelket a jövőben rá leső kudarcokra s akadályokra. A mese, ami maga a véget nem érő misztikumok kincsestára. Az izgalom, a tökéletes világ. Ez a mesei optimista életfilozófia példázza, hogy a kudarcok nem tartanak örökké, hogy érdemes küzdeni, illetve, hogy minden, amivel eggyé válunk, uralhat bennünket, ugyanakkor minden, amit felismerünk és átlátunk, a mi uralmunk alá kerülhet.

Igen, ez valóban így igaz,

ahogy a célt gondoljuk, hiszen felismerteti velünk a gonoszság és a jószág paradoxonját. Igen, de ki az a földi halandó, ki manapság tisztességes úton tudja élni életét? A mesében a gonosz sötét ruhát visel, és szörnyű kacaj hagyja el a száját minden fondorlatos tettének bevégeztetése után. S igen, a mesében a főhős jót akar az embereknek, és törekszik annak megvalósítására, mi mégis tele vagyunk negatív tulajdonságokkal, melyek sokszor irányíthatatlannak tűnnek, vagy legtöbbször észre sem vesszük azokat.

Mi vagyunk a főhősök a saját tökéletesen egyedi meséinkben, és mi vagyunk azok, akik igyekszünk minél jobban alakítani az életünket. Mi, akik már vagy századszor próbálkozunk „harmadszor” és vagy a huszadik királylányt avagy lovagot igyekszünk becserkészni „először”.

A mi életünkben már nincs meg a bűvös számhármasság, s amint a próbát kiálltuk, máris minden dolgunk bevégeztetett. Mi már nem hiszünk a valótlan erejében, és mindinkább múlik az idő, minél több csalódás ér bennünket, annál inkább elhomályosul a szebb életbe vetett remény előttünk.



Életutunk nem csak a szegény vándorok poros útján vezet át boszorkányok csapdáiba, hanem sivatagokon és sziklákon át szakadékok küszöbéhez. Sajnos sokszor a legnagyobb ellenség nem az útszéli barlangok legendás szelleme, hanem aki kísér minket az úton, legyen az a legjobb barátunk, szívünk választottja, vagy akár a családjunk.

Amikor valaki a kudarcairól beszél másoknak, sokszor egy olyan megszokott sztereotípiával találja magát szemben a beszélgetés végére, mint: „Ébredj fel, ez itt a való élet!” S mi hiszünk ebben, és elfogadjuk, hogy az élet már csak ilyen, így van jól és gyereünk-gyereünk, csak menni tovább!

Talán az élet buktatói azok, amik elveszik az örömet, a hitet a világból és egy idő után már elfelejtjük megkülönböztetni a jót és a rosszat egymástól. A társadalmi normák szélesebb határokat szabnak képzeletünk helyett, és ha nem vigyázunk eléggé, önmagunk ellenségei is lehetünk. Már nem számít, ki milyen és hogyan él, csak elfogadjuk. Már nem számít, ki milyen jellemet hordoz, lehet ő akár a gazdag és kegyetlen király, sokkal nagyobb tiszteletnek örvend szemünkben, mint a becsületes szegény ember a kunyhójában, aki önhibáján kívül éli szerény életét.

Lehet, hogy észre sem vesszük sokszor, hogy az igazi mese itt

van körülöttünk, és a reális valóság lehet csodák országa. Álmoké, melyek beteljesülésre várnak, hiszen mindnyájan ismerünk nagy embereket, akik önmaguk legyőzése árán váltak naggyá, és bölcsességük volt az, ami felemelte őket, nem pedig a becsület hiánya. Végezetül pedig, hogy Oscar Wilde szavaival éljek: „Bár mindannyian nyakig ülünk a bajban, néhányan mégis a csillagokba révednek.”

Véleményem szerint a mesék lehetnek a csillagok. Legyen szó önismeretről, empátiáról, önkontrollról, vagy akár a kapcsolatteremtésről, emlékeznünk kell, s hinnünk kell halálunk végéig azt, hogy csak annyit érhetünk, amennyit képesek vagyunk tenni érte. Lehetünk szürkék és hétköznapiak, de ragyoghatunk is, mint a csillagok, melyek azért vannak, hogy minden fantázia és szabadság, amit gyermekként megálmodunk, felnőttként a való élet részeseként a racionalitás és becsület nyomán valósággá válhasson.

Neszpecskő Anna

Nehéz téma

Nehéz volt megírni, nehéz kiadni a kezemből, és nehéz lesz visszaolvasni. Szerettem volna valami magvasat, „észhez térítőt” írni... De, azt hiszem, ez nagyobb falat, mint gondoltam.

Szeretek filozofálgatni, okosságokat kitalálni saját magam „szórakoztatására”, de most, hogy ki tudja, hányan fogjátok olvasni, nagyobb felelősséget érzek leírt soraim iránt.

Nem tudhatom, ki hogyan van ezzel a témával, de az én agyamat és szívemet régóta piszkálja egy téma: a képmutatás, és a vele kézen fogva járkáló hazugság.

Ezzel a cikkel semmiképp nem szeretnék senkit megbántani, a céloom inkább az lenne, hogy mindenki, aki olvassa, magába nézzon, elgondolkodjon azon, hogy ő vajon miket követ el nap mint nap, és talán felnyitni a szemeket arra, hogy a világ, az élet sokkal több annál, mint amit egy átlag hétköznapon tapasztalunk meg.

Nekem régóta nagy szívfájdalmam az egyik kedvenc könyvemből kiragadott idézet: „Némelyek úgy vágtatnak végig az életen, hogy közben nem is tudják, milyen fájdalmas is az...”

Bennem ez nagyon mély nyomot hagyott, és nem csak a fájdalma megélésének kerülése, hanem úgy alapláron az érzelmek valódi átélésére való képtelenség.

Rengeteg olyan ember van, aki megelégszik felszínes, komolytalan kapcsolatokkal, és azt gondolja, hogy ő igazán kedves és központi ember, hiszen mindenkiel jóban van... De nem tudna egy mélyről jövő témát sem fesztelenül kezelni, mert képtelen belemenni a mély dolgokba.

Sokszor félek, hogy én is ebbe a csapdába esem, ezért kevesekkel alakítok ki baráti viszonyt, pontosan azért, hogy rájuk figyelhessek, hogy ne egyek legyenek a sok közül, hogy, amikor este belenézek a tükörbe, ne egy olyan embert lássak, aki nem mer magából odaadni semmit... Igenis fontos, hogy a valódi magadat megoszthasd másokkal, legalább egy emberrel. Mindenkinek jutott legalább egy ilyen ember.

Nehéz hazugságok nélkül élni... Mert ha másoknak nem is, de magadnak nap mint nap hazudsz. Tele van az életünk hazugságokkal, kisebbekkel, nagyobbakkal, életmentőkkel, szemen szedetttekkal, de ott vannak velünk és rendszeresen segítségül hívjuk őket.

Ott van az anyában, aki épp válik a férjétől, és úgy búcsúzik a kisfiától minden reggel, hogy ne aggódj, apa mindig velünk marad. Ott van a mekdonálcban sorban állás közben, ott van az elégedetlen, háborgó lelkű kisgyermekben, ott van a villamoson, a metrón a tinédzserben, az idős hölgyben, a szerelmes fiatalban, a hivatali dolgozóban, a tanárban, az elvált férjekben.

Mint Illyés Gyula zsarnokságával, úgy van tele a világ a képmutatással, apró hazugságainkkal, amiktől majdhogynem lehetetlen megszabadulni.

Vajon hányan nem merünk szembesülni valódi önmagunkkal? Hányan takargatjuk apró szégyenfoltjainkat saját magunk elől is?

Mindenki egy élhető világ után ácsingózik, ami nem (csak) ott kezdődik, hogy szelektíven gyűjtjük a szemetet, hogy laposra tapossuk az egyes számmal ellátott műanyag palack-

jainkat, hanem ott, hogy őszintén rámosolyogsz a szenvedőre, hogy meghallgatod az óvodást, magadhoz húzva megzabálod, elfogadod a helyedet az életben, őszintén szólsz a másik emberhez, meg-

érted mások problémáját, nem helyezed magad előtérbe, segítesz, ahol tudsz.

Ezek csak töredékei annak, amit ingyen megtehetnénk magunkért, másokért.

Ha nem jön szívből, ne tedd.
Ha szívből jön, ne hagyj abba!
Szeretnék én is olyan emberré válni, aki képmutatás nélkül tud szívéből Rád mosolyogni!

Sallay Évi

Mennyit ér egy emberélet?

Február óta járok tárgyalásokra családon belüli és párkapcsolati erőszak témakörben, a PATENT önkéntes monitorozó programjának keretében.



Nemrég ismét elmentem egy tárgyalásra. Az ügy részletei most nem érdekeselek. Egy mondat ütötte meg a fülem, de nagyon. Az ügyben jelentősen súlyosbító körülmény volt, hogy a vádlott egy köztisztletnek örvendő személyben tett kárt (jelen esetben megölte), és, hogy közfelháborodást keltett az ügy, felzaklatta a közönséget. Nem akarom legitimé tenni a gyilkosságot, de, hogy súlyosbító, ráadásul extrém módon jelentősen súlyosbító

körülmény az, hogy az áldozat köztisztletnek örvendő, kvázi „jó ember”, az számomra megrázó élmény. Ki dönti el, ki a jó ember és ki nem? Ki dönti el, mennyit ér egy emberélet? X ember megöléséért csak 8 év, másikért meg 10, csak azért, mert az egyik köztisztletben álló személy volt, a másik pedig nem? Ennyi erővel egy másik ügyben kijelenthetjük, hogy jelentősen enyhítő körülmény, hogy az áldozat senki- nek sem fog hiányozni? Így

megy ez?

De ott a másik oldal is. Ha valaki köztisztletnek örvendő, akkor az enyhítő körülmény, ha ő ártott valaki másnak? Mert ő olyan jó ember... Csak most mondjuk kicsit molesztálta a lányát. De azért jó ember, ne kapjon nagyon nagy büntít.

Én ezt nem tudom összerakni a fejemben. A büntetlen előéletet értem. De, hogy köztisztletnek örvendő...

Ármós Dorottya

<http://kortars.elte.hu/>

Ha érdekel a **PATENT** munkássága, itt tudhatsz meg többet róla: <http://patent.org.hu>

Te mennyit tudsz a függőségről?

Hosszú az út a „csak egy slukkot” és a könyökhajlat-szúrás között, hosszabb viszont az „én nem élek ilyenekkel” és a már említett „csak egy slukkot” között.

Az, hogy miért van nekem bátorságom ilyenekről írni úgy, hogy jómagam még húszévesen is tartom az elképzelésemet, hogy „a drog rossz, érteem?”, érdekes történet. Komolyra fordítva a szót, mindig is igyekeztem távol tartani magamat minden ilyesmitől, aztán egy idő után kénytelen voltam kinyitni a szememet, és belátni, hogy körülöttem mindenhol ott van.

A mai napig biztos vagyok benne, hogy jó helyen, jó emberek között töltöttem lázas tinédzser-éveimet, de tény, hogy sok mindent láttam és hallottam, ami elég volt ahhoz, hogy alapjában kialakítson bennem egy képet a függőségekről, legyen az cigaretta, alkohol vagy drog.

Emlékeztek még, amikor bejött a köztudatba a kati? Eredetileg növényirtószerként forgalmazták, aztán valaki rájött, hogy ha felszívja az orrába, az nagyon jó lesz neki. Tudjátok, mit okoz pontosan? Mert én láttam. Semmit. Az illető fél óráig pörög, mint a ringlispil,

aztán a szervezete kezdi kiüríteni az idegen anyagot, ettől lelassul, végül depresszióba zuhan – gondolja ő. Csakhogy rosszabbul egyáltalán nem lesz, mint azelőtt, hogy beszívott valamit. Egészen egyszerűen jobban érezte magát egy ideig, ezért tűnik sokkal rosszabbnak, amikor elmúlik.

Ez csak egy kis kitérő volt, kezdjük a kábítószeres koronázatlan királynőjénél (népszerűség-ügyileg legalábbis biztos), a marihuánánál. Sokan sokféleképpen nevezik, lehet az fű, gandzsa, maris, zöld, vagy akármi más, egy dolgot takar, azt az erős szagú, összeszáradt zöld gombóccsomagot, amit egyesek előszeretettel kevernek egyszerű dohánnyal, majd szívniak el. Remek kifogások vannak rá egyébként, kedvenceim például a „de ez nem okoz függőséget”, meg a „bármikor letehetném, ha akarnám”, és az „ebbe még soha nem halt bele senki”. Oké, ez mind szép és jó, értem én, hogy ezek szerint csak előnye van, de sosem felejttem el, ami-

kor összetalálkoztam néhány ismerőssel a Margit-szigeten, akik vélhetően ezt a kis zöld növényt fogyasztották, és toporogtak a hídnál. Nem értettem, miért ennyire tehetetlenek, mire az egyikük végre kinyögte, hogy hát innen olyan, mintha a hídnak leszakadt volna a vége, és nem mernek elindulni.

A füvezés majdnem olyan közösségi esemény, mint a cigizés, és bár tény, hogy elvileg nem okoz olyan szervezeti függőséget, mint mondjuk a nikotin (bár, mivel leggyakrabban közönséges dohánnyal keverik, cserébe ott a cigire való rászokás), de szellemi annál inkább. Sőt, kutatások bebizonyították, hogy használata hosszú távon agyi károsodást okozhat.

Van egy barátom (most tekintsünk el az olyan kérdésektől, hogy miért vannak nekem ilyen barátaim, mert a történet hosszú, az idő meg kevés, legyen elég annyi, hogy bennük sosem csalódtam, az ellen meg nem tudok tenni, ha maguknak ártanak – pedig próbáltam...), akivel azt a megállapodást kötöttük, hogy ha velem találkozik, nem lehet „beállva”. Nos, egy ideje tartja a dolgot, érezhető a különbség, de tény, hogy már annyira régóta rabja



Forrás: metro.us

a fünek, hogy ha nem fogyasztja, akkor is érződik rajta a hatás.

Aztán ott egy régi ismerősöm, aki azt mondja, le akarja tenni, de nem tudja. Próbálta. Mi ez, ha nem függőség? Aki a saját életében nem boldog, az szeretné egy kicsit jól érezni magát. Aztán már az a kicsit jó nem elég, még jobb kell. Ördögi kör, egyre erősebb, nehezebb dolgokhoz nyúl, míg végül ott köt ki, ahol a part szakad, és már nincs visszaút. Mert aki addig eljutott, annak nincs elég akaratereje visszafordulni, hiszen megállni sem volt.

Hogy mi, kívülállók mit tehetünk ilyenkor? Szép szavakkal, kérleléssel semmire nem lehet menni. Kemény kézzel, erőszakkal lehet csak bármit elérni, és ha a szeretted, a barátod olyan helyre csúszik, ahonnan tudod, hogy csak se-

gítéssel tud felállni, igenis rá kell erőszakolni a hivatalos segítséget. Milyen lehetőségeink vannak? Ha akkor találunk rá valakire, amikor már nagy a baj, az első dolog a mentő, onnan pedig a detoxikáló. De ha végig kell néznünk a folyamatot, több helyre nyúlhatunk. Vegyük a legáltalánosabb esetet: van egy jó barát, aki néha füvezik, sebj.

De egyszer csak előhúzza a zsebéből két apró bélyeget, és elkezdjük érezni, hogy itt már valami nem stimmel. Aztán lassacskán egyre kevésbé vesz tudomást a barátairól, a családjáról – ilyenkor először érdemes testvérekhez, szülőkhöz fordulni, mert az ősbizalom még segíthet. Ha már ez sem járható út, akkor azonnali orvosi segítséget kell hívni akkor, amikor már érzékelhető a baj, ergo az illető beszédte/belölte/beszívta azt a bizonyost. Ne féljete, az a legrosszabb. Tegyétek, amit kell, akkor is, ha esélyes, hogy egy ilyen detox vagy Zacher-féle elbeszélgetés

után a barát többé nem barát. Egyszer biztos megbocsát, ti viszont sosem bocsátanátok meg magatoknak, ha hagynátok tönkremenni őt úgy, hogy nem segítetek. Persze semmilyen segítség sem garancia a gyógyulásra, de minden apró dolog, amit megteszel valakért, egy újabb köve egy útnak, amit majd neki kell járnia.

A függőkkel az a baj, hogy nem tudnak róla, hogy azok. Nem látják be, hogy nem jó úton haladnak, hogy tönkreteszik saját magukat és a környezetüket is, és elutasítanak maguktól minden segítséget. Senkinek nem kívánom, hogy ő maga, egy rokona, egy ismerőse ilyen helyzetbe kerüljön, mert iszonyatosan megerőltető – de lehet ellene tenni, ha valaki nagyon akarja.

Fontos megjegyeznem egyébként, hogy valóban léteznek a „kocafüvesek”. Azok, akik féltévente egyszer-kétszer barátokkal elfogyasztanak egy kisebb mennyiséget, de nem ekkor forog az életük. Sosem fogom megérteni és elfogadni a magyarázatokat, amiért ez jó, de mindenkinek saját magának kell eldöntenie, hogy mitől szeretné jól érezni magát.

Birta Mesi

Rábízhatjuk-e magunkat egy gyermek szavára?

Köszegi legutóbbi filmkritikájára, „A vadászat”-ra reflektálva, tudomást szereztem egy friss bírósági ügyről, ami igen hasonlít a filmben látottakra. Ez egy igen kényes téma, nem sokszor foglalkoznak vele nyíltan, ezért készítettem egy riportot az ügyben szerepet játszó egyik szakértővel. A riportban megőriztem a névtelenséget, illetve pár részletet – a felismerhetőség elkerüléséért – megváltoztattam.

Tudna-e nekem segíteni abban, hogy az ügyet nagy vonalakban, de átlássuk, mesélne róla?

Az ügy lényege a következő: egy pár tizenegy hónapja van egymással, interneten ismerkedtek meg. A nő egyik nap elment másfél órára, a férfire hagyva hároméves kislányát. A férfi közben a laptopján dolgozott – ezt az informatikai szakértő is bizonyította – a kislány pedig ebben az időben kikéredzkedett a mosdóba, „nagy dolgot” végezni. A férfi kikísérte és elvégezte a szokásos higiéniai ellátást, majd a bugyit már nem adta vissza a gyermekre, mondván, nemsokára hazaér anya, aki megfürdeti. Az anyának este – a férfi már nem volt ott – elmesélte a kislány, hogy amíg anyja nem volt

otthon, a férfivel „puniztak”, illetve „bűdös és vörös volt a kuki”. A nő érthető módon kétségbeesett, rögtön felhívta barátnőjét, és – a későbbiek során fontos: sajnálatos módon a kislány füle hallatára – elmesélte a hallottakat. Ezt követően telefonjával rögzítette lánya beszámolóját, lényegében interjút csinálva a kislánnyal. Másnap az anya elvitte gyermekét nőgyógyászhoz, ahol megállapították, hogy a kislány rendben van, nem mutatható ki semmilyen abúzus fizikai nyoma. Ezt követően egy szakértő – a szakma szabályaival ellentétesen – tényként, és nem szakértői valószínűségként állapította meg, hogy a kislány beszámolója élményszerű, szagélményen alapszik, következőképpen valós.

Az anya mivel vádolja pontosan a férfit, mi alapján emelt vádat az ügyészség?

Az ügyészség először megszüntette az eljárást bizonyítottság hiányában. A nő erről tudomást szerezve a korábban eljárt szakértővel bement egy tv műsorba „roadshowzni”, melyben arról volt szó, hogy ilyen esetekben milyen nagy arányú a látencia. Az anya panaszára az ügyészség később mégis vádat emelt. Szemléletes, hogy ezt követően az anya blogot is indított, azzal, hogy „gyertek lányok, mindenki járjon el bátran a gonosz férfiakkal szemben, itt van az én esetem, amiből mindenki tanulhat”.

Pontosan mi volt a vád?

A vád lényege szerint a férfi a nemi szervét hozzányomta a kislány arcához és annak nemi szervéhez. Behatolás ugyan nem történt, ennek ellenére jogilag úgynevezett befejezett erőszakos közöszlőről beszélhetünk. A jogi minősítés pontosan: felügyeletére bízott, védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett erőszakos közöszlés büntette. (Azért védekezésre képtelen személy sérelmére, mert a büntetőjogban

minden 12 év alatti ember védekezésre képtelennek minősül.)

Hogyan viselkedett a vádlott a tárgyaláson, kiült e rá valami szemmel látható lelkiállapot?

Az egyébként tanár foglalkozású férfi a tárgyaláson nem ismerte el a bűnösségét, lényegében kikérte magának az álláspontja szerint alaptalan vádakat. Lényeges, hogy a vádlott ezen ügy miatt egyrészt az állását is elveszítette, másrészt 2-3 napra még őrizetbe is került. Becsatolt egy felvételt, ahol látszik, ahogy a kislány – még az eset előtt – az általa nemrég megtanult „bűdös” szóval játszik, valamint kiderült, hogy volt olyan eset is, mikor a pár úgy szeretkezett egymással, hogy eközben a kislány ugyanabban az ágyban aludt. Nem zárható ki tehát, hogy a kislányt itt és ezáltal érthette olyan szó-, szag-, vagy látványbenyomás, melyre későbbi beszámolóját alapozta. A férfi az eljárás során egyébként megtört, nyilatkozata szerint neki a büntetés már megváltás lenne, hisz már elszenvedte a magáét. Volt, hogy Kafkát idézte: a büntetés az eljárás maga.

Kikérdezték-e a kislányt, hogyan viselkedett?

A gyermeket a bíróságon természetesen nem hallgatták ki, vele külön szakértő foglalkozott. Kiderült, hogy nagyon szerette a férfit, egy későbbi felvételen elmondta, hogy egy szó sem igaz a történetekből, mindezt csak kitalálta. A nő ezt a felvételt titkolta az eljárás szakértőitől. A férfit szintén megszakértőzték, szexuálpszichológiailag teljesen normálisnak bizonyult.

Mit állapított meg a bíróság, mi segítette a döntéshozatalt?

A bíróság úgy ítélte meg, hogy a „gyerekszáj” által elmondottakat mindig fenntartással kell kezelni. Ráadásul ebben az ügyben a férfi védekezése megcáfolhatatlan. Egyébként ilyen esetekben 5-10 évig terjedő szabadságvesztést lehet kiszabni. A döntésben segített az a büntetőjogi alapelv, miszerint kétséget kizáróan nem bizonyított tény a vádlott terhére értékelni nem lehet. (Latinul: in dubio pro reo.) Ez azt jelenti a gyakorlatban, hogy csak akkor mondható ki valaki bűnösnek, ha azt a vádló (jelen esetben az ügyész) kétséget

kizáróan, büntetőjogi bizonyossággal bebizonyította. Mondhatjuk ezt úgy is, hogy inkább fusson száz bűnös, mint egy ártatlan üljön. (Zárójelben szeretném megjegyezni, hogy ezért is nem lehet megoldás a halálbüntetés más esetekben, hiszen gondoljunk csak arra, hogy egy esetleges tévedés esetén ilyenkor már nem lehetne kit kiengedni a börtönből.)

Van-e visszhangja az ügynek?

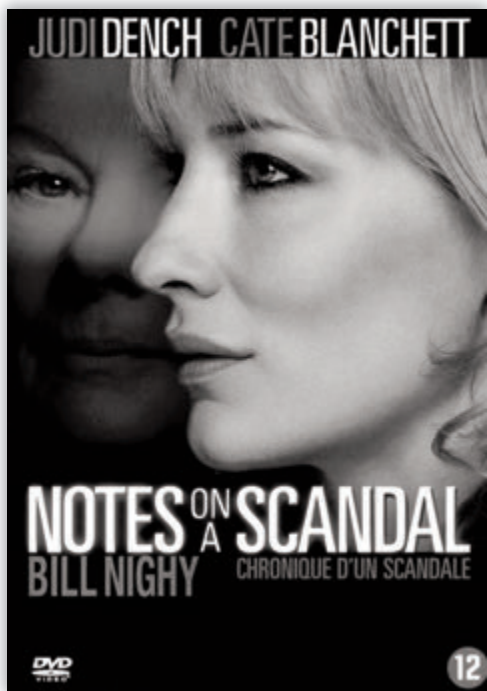
Tudtommal nincs.

Nagyon köszönöm interjúalanyom közreműködését. Az ügy rávilágít, hogy nem szabad elhamarkodottan ítélni, nem szabad előítéletesnek lenni, meg kell próbálni objektívnek maradni, meg kell próbálni a tényeket maradéktalanul feltárni. Tanulság továbbá, hogy egy gyerek beszámolójára önmagában nem bízhatjuk rá magunkat, a „gyerekszáj” önmagában sosem lehet az objektív meggyőződés alapja.

Kerényi Levi

Tanárnő, kérem...

Minden kamasz fiú ábrándozik az aktuális tanár néniről, ne is tagadjuk. Az elmúlt években nem is egy ilyen botrány lett kitergetve, főleg Amerikában. Mi történik, ha egy tanár és egy diákja vonzódnak egymáshoz? Megéri-e felrúgni a családot, a munkát, a barátságokat?



Az e havi filmbemutatóm, az „Egy botrány részletei” szorosán kapcsolódik az interjúmhoz, de ez a másik oldalról közelíti meg a témát. Itt senki sem ártatlan.

Sheba (Cate Blanchett) gimnáziumi tanár, kreatív, felvilágosult családanya, férjjel, három gyerekkel, kik közül az egyik fogyatékkal élő. Barbara (Judi Dench), a kollegája magányos,

egyedülálló idősödő nő, akinek egyetlen társasága a macskája. Gyorsan barátságot köt a két nő, kiegészítik egymást, míg Barbara konzervatívabb, Sheba inkább liberális felfogású, de mindketten nyitottak, és egyiküköket sem becsülik meg érdemeik szerint a tanári karban. Először csak iskolai dolgokról, észrevételekről társalognak, de ahogy kezdenek összelelegedni, már magánéleti, családi problémákat is

megvitatnak egymással. Az idősödő tanárnő szinte a szárnya alá veszi a friss tanítónőcskét, és kapcsolatuk kezd egyre bensőségesebbé válni.

Sheba felfigyel egyik pimasz, flörtölős, bunyós diákjára, aki fiával és lányával lehet egyidős. Egy iskolai verekedés alkalmával, ahol a tanárnő választja szét a gyerekeket, valami megváltozik. Már nem beszélhe-

tünk tanár-diák kapcsolatról, a két fél azonnal vonzalmat érez egymás iránt, és ahogy lehetőségük nyílik rá, ezt ki is fejezik a nő lakásán, sikátorban, vonat mellett. A kapcsolatra Barbara is felfigyel, lebuktatja a szerelmes „párt”, de biztosítja barát-nőjét, hogy megőrzi titkát, hogyha azonnal befejezi a kapcsolatot. A tanárnő és a fiú többet nem találkoznak egymással, a dolog titokban is marad, míg Barbara el nem kezdi zsarolni Shebát, míg végül ki nem teregeti a nyilvánosság elé a szennyest.

Sheba családja tönkremegy, rászáll a sajtó, a fiú anyja örült dühöt érez iránta, a lakásból nem tudja úgy kitenni a lábát, hogy ne fusson bele a paparazzókba. Megoldás persze nincs, vétett és vállalnia kell a következményeket.

Zseniális film, életszerű, friss, és más szempontból mutat be egy olyan problémát vagy eshetőséget, ami valódi és bárkivel megtörténhet. Hisz ki tudja, mit hoz az élet, kibe leszünk szerelmesek? Rengeteg könyv és film alapszik ezen a tézisen, ahol beleszeret valaki a feljebbvalójába, abba, aki utat mutat neki. Például személyes kedvenc könyvem, a „Skarlát betű”, ahol Hester Prynne a puritán salemi telepen bűnös

viszonyt folytat a falu lelkészével, és büntetésül örök életére viselnie kell a vörös A betűt (adulteress – házasságtörő nő). Bűnnek tekintjük, liliomtiprásnak, de az önbíráskodás nem megoldás, a lincselés sem. Tudunk-e objektívek maradni, ha velünk fordul elő, hogy tiltott szerelembe esünk, amelyről tudjuk, mivel jár? Mit tehet a szülő, akinek a gyermeke partner volt ebben – direkt nem írok áldozatot, mert A vadászattal vagy a bírósági interjú-

val ellentétben itt nincsenek áldozatok – mit tennénk, ha a mi gyermekünkkel fordulna elő?

El lehet-e teljes mértékben ítélni azt a nőt, aki megromlott házasságban él, nem becsülik meg, és a szerelmet, a törődést keresi? El lehet-e ítélni a középkorú tanárnőt, akinek egyetlen boldogsága a macskája, akit minden nap üres lakás vár és csak egy barátnőt szeretne, akivel megoszthatja élete mozzanatait?

Ez a film az alapproblémán – tanár-diák elítélendő szexuális kapcsolatán – kívül még felvet több kérdést is: meg tudunk-e bocsátani annak, akit szeretünk és az életünket vele töltöttük el? Képesek vagyunk-e elárulni a barátságunkat azért, mert nem az történik, amit mi szeretnénk? Van ezekre a kérdésekre válasz?

Érdekes és elgondolkodtató film, csak ajánlani tudom.

Kerényi Levi

Te, mi az a kvantumprocesszor?

Nem tudom, de jól hangzik, írjad bele!

2013-at úgy emlegették, mint a sci-fik évét. Az Oblivion és Elysium mintha furcsán ugyanolyan ikrek lettek volna, az Ender's Game és Star Trek is maximum tisztességes iparosmunkára sikerült, abban pedig mindannyian egyetértünk, hogy a Will Smith-féle posztapokaliptikus bohóckodás a fiával említést sem érdemel – még ebben a mezőnyben sem. Tehát 2013 távolról sem lett a sci-fik éve. A Transzcendens-t már jó előre úgy emlegették, hogy 2014, sőt, az évtized sci-fi filmje lesz. Hát, nagyon remélem, hogy nem.

Mindenkinek van az az ismerőse, akinek megvan a magához való esze, kellően jó a beszélőkéje, úgyhogy nulla tanulás mellett is simán levizsgázik mindenből, ugye? Ha nincs, akkor bemutatnám most. Olvasó, Transzcendens, Transzcendens, olvasó. Sikerült összerakni a készítőknél egy olyan filmet, amiről már hónapok óta olvasni lehetett, óriási marketinghadjárat előzte meg a bemutatását, de aki többre vágyik egy gyenge közepes sci-finél, biztos, hogy csalódottan fog kijönni a te-

remből. Az alapötletet már ezerszer láttuk ezeregy megközelítésből, elég példának hozni a tavalyi Her-t, ami tényleg egyedi módon állt a témához. Gép és ember kapcsolata, mikor nőnek túl minket a gépek és csúszik ki a kezünk-ből az irányítás, mikor következik be a technológiai szingularitás? Érdekes és időtálló kérdések. Mitől ember az ember, honnan jönnek az érzelmek, mit tennénk a határtalan tudás birtokában? Még érdekesebb kérdések, amik talán örökre megválaszolatlanok maradnak.

A legfőbb probléma a Transzcendenssel, hogy a fentebb feltejt kérdéseket mind felteszi, de megáll a félválaszoknál,



vagy még azelőtt. Ezért gondolom úgy, hogy az okos, de lusta tanuló személyiségét ráruházni nem feltétlenül hülyeség. Érdekes, amit mond, van benne logika is, az előadásmódja rendben van, de valamilyenért mégsem áll össze kerek egésszé, két jó keresztkérdés után teljesen összezavarodna. De kezdjük az elején. Kimondhatatlanul utálok, amikor egy film első jelenete lemegy, a snitt után pedig az a felirat fogad, hogy „x évvel korábban”. Teljesen fölösleges és öncélú megmutatni, hogy hova fogunk eljutni a történet végén, ha az nem csak sejteti, hogy mi fog történni, hanem belevágja az arcodba, hogy: TESSÉK, 'MEG! Nem is értettem, hogy miért kellett, mármár önmagát spoilerrezte el a film.

A történet egyébként a közeljövőben játszódik, ahol Will Caster (Johnny Depp) egy

mesterséges intelligenciával foglalkozó csoport és laboratórium feje. És itt meg is állnék egy pillanatra. Depptől ilyen sóltan, baltaarcú alakítást még az életben nem láttam. Mintha ő maga is érezte volna, hogy ez a forgatókönyv menthetetlen, csak túl szeretett volna esni a forgatáson minél hamarabb. Will éppen áttörést ért el az MI területén, amit hasonszórú tudóstársainak mutat be egy szimpóziumon, ami után egy neoluddita terroristacsoport merényletet követ el ellene, és elpusztítanak még pár laboratóriumot is bónuszba. Will ugyan nem hal meg, de életéből csak pár hét marad hátra, amit feleségével és kollégájával azzal töltenek, hogy feltöltik a tudatát az általa fejlesztett, PINN-nek nevezett gépbe, melyet később rákötnék az internetre, így gyakorlatilag végtelen tudást és hatalmat szerez a világ felett. Mint már említet-

tem, a film az első öt percben már lelövi a poént, így igazán izgulni sem tudunk, hogy mi lesz ennek az egésznek a vége, ami miatt viszont még szembeötlőbbek a problémák.

Én személy szerint imádom a sci-fit, és három csoportra osztanám a műfajt: 1) Hard sci-fi: Technológiai leírások és eszmefuttatások a lehető leghosszabban és legbonyolultabban, átlagember számára érthetetlen és élvezhetetlen. 2) Sci-fi: Egy remek ötlet remekül megvalósítva, a technológiai rész nem kerül túlsúlyba, de nincs is elhanyagolva. 3) Tróger sci-fi (vagy lu-fi): Szakbarbár módon dobálózik a technológiai újításokkal, egy percet sem szentel a háttér kifejtésére. Sajnos a Transzcendens ez utóbbi csoportba tartozik. Egy nagy szemfényvesztés az egész, csak kapkodja a fejét a néző, hol egy majom kerül szóba, akit feltöltöttek a cloud-ba, de ott nagyon rosszul érezte magát, a következő pillanatban már elszáradt növények kapnak új életre, aztán pedig jön a Jolly Joker, a kibúvók királya, a nanotechnológia. Gyerekkorod óta nem látsz? Nem baj, itt a nanotechnológia. Nyomorék vagy? Nanotechnológia. Szétlőtték a fejed egy ágyúval? Tipelhettek. Igen, nano-

technológia. Az, hogy a kvantumprocesszor teljesen normális a történet idején, igazából itt már mindegy is. Nem reális elvárás és szükségtelen, hogy asimovi vagy clarke-i részletekkel fejtsék ki, hogy mi hogyan működik, mert az egyszerű mozilátogatót teljesen hidegen hagyja, de, hogy fapofával néznek hülyének és dobálóznak ezekkel a kifejezésekkel, az egy kicsit elkeserítő.

Ellenpéldának pedig ott az Eredet, az Én, a robot, vagy a Prométeusz. Például. De még ha el is tekintünk ezektől a „részletkérdésektől”, a gép hatalmának időszaka egy Brightwood nevű, körülbelül tizenöt lakosú és évi ötdolláros forgalmat lebonyolító porfészekben

teljesedik ki. Félreértés ne essék, nincs szükség minden fantasztikus filmben egy tetzőleges amerikai nagyváros elpusztítására, de, hogy az emberiség közeli jövőjét meghatározó esemény nagyjából egy Ózddal megegyező városban játszódik, az minimum groteszk. Na nem annyira, mint Depp előző szerepei, de egy kicsit mégis. Az viszont, hogy volt képük az egésznek kölcsönözni egy romantikus felhangot a végén a zseniális Her után, legalább annyira az.

Hogy ismét egy eklektikus hasonlaltal éljek, a Transzcendens a szép arcú, de kövér lány. Szép arcú, mert ígéretes volt (legalábbis eleinte) és kövér, mert így sikerült. És ez sokkal

rosszabb, mintha csak simán sz*r lett volna (ő a csúnya, kövér lány), mert benne volt egy kivételes film lehetősége.

De ne feledjük, idén azért lesz még egy Interstellar (Nolan, woohoo!), Jupiter Ascending, az Emlékek órét is megfilmesítik, Scarlett Johansson pedig az Under the skin-nel jelentkezik nemsokára. Popcorn mellé pedig becsúszhat a Guardians of the Galaxy és a következő Éhezők viadala. Lehet, hogy 2014 a sci-fik éve lesz?

Kőszegi Tamás

Hip-hopra hangol az EFOTT

Idén először önálló színpadot kapnak a szókimondás mesterei.

„Én feszt nem változom, fesztiválózom” – indul az Animal Cannibals idei fesztiválhimnusa, ami minden bizonnyal az EFOTT-on is felcsendül majd. A magyar rap zászlósa idén először önálló teret kapnak a szövegelésre, a kannibálok pedig az előző évekhez hason-

lóan házigazdaként is jelen lesznek.

Minden nap hip-hop lehet azoknak, akik a miskolctapolcai EFOTT-ra látogatnak július 15. és 20. között, hiszen első alkalommal különálló színpadot kap a műfaj. A

Hősök vagy az Animal Cannibals mellett olyan hazai fenegyerekekkel bulizhat a közönség, mint az NKS oszloposai, Siska Finuccsi, vagy éppen Funktasztikus, éjfél után pedig a műfaj neves lemezlovasai adják az ütemeket. A színes zenei program mellett ráadásul a szakma legjobbjaitól tanulhatnak is az érdeklődők a Hip-Hop Akadémián Ricsi és Qka vezényletével.

„Az EFOTT állandóan színes

és megújul, idén pedig a divatos pop-vonal mellett teret enged a hip-hopnak is, ezzel kitüntetve a műfajt. Mi már harmadik éve nem csupán fellépőként, de házigazdaként is jelen vagyunk, így van rálátásunk arra, hogy erre valóban van igény. Minden nap lesz Hip-Hop Akadémia is, ahol interaktív fejtágítást tartunk a stílusról, hiszen aki ezt hallgatja, az általában csinálni is akarja. Emellett különös figyelmet fordítunk majd arra, hogy a környékbeli hip-hop arcok is megmutathassák tehetségüket” – kezdte Qka. - „Számítalan emlékezetes bulink volt Miskolcon, egyszer annyira melegünk volt egy szórakozóhelyen, hogy végül alsó-

nadrágban nyomtuk végig a fellépést. Az EFOTT pedig nagy kedvenc, mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy a Fesztivál himnuszunk klipje is nagy részben a tavalyi hallgatói bulin forgott” – folytatta az Animal Cannibals tagja.

A Hősök csapata már szintén rutinos „efottozó”, idén is biztosan átadják magukat a fesztiválhangulatnak.

„A hip-hop színpad a műfaj népszerűségét mutatja, de egyben fokozza is azt, példát mutatva más fesztiváloknak. Idén is mindenképpen több napot maradunk, elkapjuk az EFOTT-feelinget és az előző évekhez hasonlóan csapunk néhány görbe estét. Ez min-

denkinek egy jó alkalom arra, hogy a vizsgaidőszak után elrúgja a labdát” – mondta Eckü. – „Miskolc különösen kedves számomra, a fellépések mellett többször lazítottam már Miskolctapolcán” – tette hozzá a Hősök rappere, aki azt is elárulta, idén új dalokkal érkeznek a fesztiválra, ízelítőként a készülő lemezük repertoárjából.

Látogass el Te is az ország legnagyobb hallgatói bulijára, és lazulj a legjobb hazai hip-hop előadók rímeire!

EFOTT – 2014-ben Miskolctapolcán is csak szabaddon!

<http://www.efott.hu/>

Interjú Salga Kristóffal

Vízként jellemzi magát Salga Kristóf, a HÖK Rendezvény-szervező Bizottságának elnöke, aki bár nem tanítói pályára készült, mégis úgy érzi, azt kapja, amire számított. Rengeteget dolgozik, de azért a magánéletére is jut ideje. A gyerekekkel jól kijön, és tanítani is szeretne.

Marci: Mióta vagy HÖK tag, és miért döntöttél úgy, hogy belépsz az ELTE TÓK Hallgatói Önkormányzatába?

Kristóf: Nos, én nem a szok-

ványos utat jártam be. A többiek ugye jelentkeztek junior-nak, mikor látták a gólyatáborban, hogy milyen jó csapat a HÖK – nos, én nem. Úgy kerültem be, hogy 2012

nyarán kaptam egy telefonhívást, hogy segítőtket keresnek a gólyatáborba. Szívesen elvállaltam, mert gondoltam, miért ne? Nekem is jó buli volt a gólyatábor, és ismertem már azokat az embereket, akikkel együtt kellett dolgoznom. Így ott voltam, segítettem, bár akkor még nem voltak ilyen bizottságok a HÖK-ön belül, de valamilyen úton-módon rendezvény-szervezői tagnak számítottam, szóval számítottak

rám, majd a legutóbbi, 2013-as gólyatábor után – amiben szintén segítőként vettem részt – volt az elnökváltás, és ekkor kértek fel, hogy legyek a Rendezvényszervező Bizottság elnöke.

Marci: Csak kari rendezvényeket szervezel, vagy máshol is részt veszel ilyen alkalmak lebonyolításában?

Kristóf: Csak TÓK-os rendezvényeken dolgozom, de vannak máshonnan is tapasztalataim: régebben dolgoztam vendéglátóként szórakozóhelyeken, éttermekben, panziókban, kisebb rendezvényeken felszolgálóként, egyszer voltam éjjeli őr. Igazából szerintem én már minden voltam *(nevet)*.

Marci: Ki tudsz emelni olyan rendezvényt itt a karon, ami eddig a legközelebb állt a szívedhez?

Kristóf: Valójában a kulturális estek, amelynek a szervezését teljesen egyedül végeztem, természetesen a lebonyolításban kaptam segítséget mind GT-től *(Galántai Tamás, HÖK elnök – szerk.)*, mind a többi HÖK tagtól. Ezeken a rendezvényeken az oktatók valamilyen érdekes, saját vonatkozású témát osztanak meg az érdeklődőkkel, de akár a hallgatók is részt vehetnek rajta, mint előadók, ezzel színesebbé téve a programot.

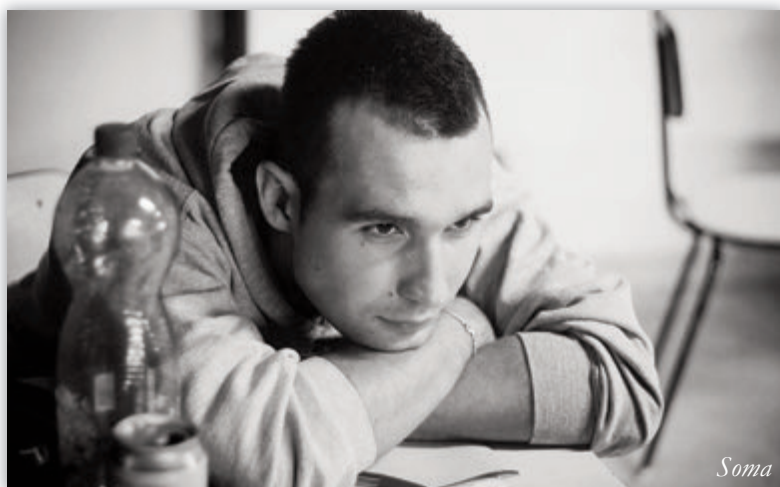
Marci: Jelenleg dolgozol valamit? Hogyan oldod meg a munkát a tanulás mellett?

Kristóf: Most a HÖK mellett alkalmi munkákat szoktam vállalni, de általában nem válogatok, ami jön, azt kihasználom. Viszont ha nem sikerül összeegyeztetnem a munkát a tanulmányaimmal, akkor minden esetben első a tanulás. Bár eddig nem volt még olyan példa, hogy ne tudtam volna megoldani együtt a kettőt. Például most, a Kari Napok után másnap már tervezetet írtam.

Marci: Hogyan kerültél a TÓK-ra?

Kristóf: Ez is érdekes út, ahogy idekerültem. Én egyáltalán nem ide akartam jönni, mert amikor 2009-ben érettségiztem, rendészeti pályára készültem, de nem vettek fel egészségügyi okok miatt. Utána két évig dolgoztam vendéglátóként, és 2011-ben jelentkeztem újra a történelem szakra, és ezt jelöltem be utolsóként, mert tudtam, hogy itt van ilyen műveltségterület, így nagyobb óraszámban tanulhattam történelmet. Nem bántam meg, szeretek itt lenni, megtaláltam a számításaimat.

Marci: Ha egy szóval kéne jellemezni magad, mi lenne az? Miért?



Soma

Kristóf: Most megfogtál... Ha bármilyen szó lehet, akkor legyen a víz. Azért, mert néha nyugodt, de néha feltámad, és akkor elsöpör mindent. Általában nyugodt természetű vagyok, de néha eléggé fel tudom kapni a vizet. Ezt persze jól tudom kontrollálni, és csak bizonyos helyzetekben engedem szabadjára, a gyerekek közt abszolút nem.

Marci: Szeretnél-e a tanítói pályán maradni?

Kristóf: Szeretnék tanítani is, mert úgy gondolom, hogy nagyon jól megértetem magam a gyerekekkel, még ha először kicsit távolságtartó is vagyok velük. Amikor vendéglátósként dolgoztam, észrevettem, hogy sokkal jobban kijövök a gyerekekkel, mint a felnőttekkel. Emellett szeretnék a történelemmel is foglalkozni, ezért idén beadtam a jelentkezésem az ELTE BTK történelem szakára, és majd meglátjuk...

Marci: Kapcsolódik a hobbidhoz a történelem?

Kristóf: Igen, iskolán kívül is szeretek a történelemmel fog-

lalkozni, sokat olvasok, dokumentumfilmeket nézek. Például a szakdolgozatomban is azzal foglalkozom, hogy lakóhelyemen élt egy 1848-49-es huszárparancsnok, akit szeretnék bemutatni, valamint azt szeretném megvizsgálni, hogyan lehetne a helyi tantervbe beépíteni. Ezek mellett szeretek focizni és zenét hallgatni.



Marci: Hogyan tudsz az egyetem és a munka mellett időt fordítani a magánéletedre?

Kristóf: Sajnos keveset járok haza, ezért az otthoni barátaimmal nem találkozok olyan sűrűn, de azért tudjuk tartani a kapcsolatot, és egyszer-kétszer,

amikor Budapesten vannak, személyesen is össze tudunk futni. Egyébként a KCSSK-ban lakom, szeretek ott lenni, a szobatársaimmal is kijövök, de igazából szinte csak aludni járok oda. Az ELTE TÓK és a HÖK mellett nincs sok szabadidőm, de fogjuk rá, hogy elég a magánéletemre.

Marci: Vannak elképzeléseid a jövőt illetően?

Kristóf: Számomra az a legfontosabb, hogy azt csináljam, amit szeretek. Nem vagyok aggodó típus, nem szoktam túltervezni a dolgokat, de azért két-három lépést már szoktam látni előre. Most úgy vagyok vele, hogy vegyenek fel, még kijárom itt az utolsó évet, és ha a történelem szak is sikerül, akkor kutatónak megyek. Jelenleg egyébként inkább a tanítás felé hajlok, azt szeretném legszívesebben csinálni.

*Az interjút készítette:
Fazekas Marci*

Ha kérdésed van rendezvényeink kapcsán, keresd bátran Kristófot!

rendezveny@tokhok.elte.hu

A Kari napok legjobbjai

Sok szeretettel gratulálunk mindenkinek, aki részt vett a futóversenyen vagy a szerdai sportnap programjain! Mindenki nagyszerűen teljesített, de íme az abszolút nyertesek.

KEDDI FUTÓVERSENY – LÁNYOK

- I. Pető Ramóna
- II. Romhányi Alma
- III. Rockenbauer Réka

KEDDI FUTÓVERSENY – FIÚK

- I. Fazekas Márton
 - II. Budai Márton
 - III. Dr. habil. Mikonya György, dékán úr
-

SZERDAI LABDARÚGÁS

- I. Kurzus
- II. Dávid arkangyal és az eksztatikus gyönyörök apostolai
- III. Veteránok

SZERDAI RÖPLABDA

- I. Tesi művterések
- II. Kék párducok
- III. Király-lányok



Salátabár

Ebben a szép időben lassan lekerül a takaró a kerti grillről; hiszen nincs is jobb egy kerti partinál a barátokkal! A legjobb köret a sült hús mellé pedig mi lehetne más, mint egy egészséges saláta?

**GÖRÖG SALÁTA****Hozzávalók:**

- 4 db paradicsom
- 1 kígyóuborka
- 4 kis fej lilahagyma
- 2 marék olívbogyó
- 125 g fetasajt
- 4 ek olívaolaj
- 1,5 tk citromlé
- 1 púpos tk bazsalikom

Elkészítés:

A paradicsomokat, az uborkát, a hagymákat és a fetasajtot vágd tetszőleges méretű kockákra, az olívbogyókat pedig felezd el. Keverd össze a hozzávalókat, majd az olívaolajból, citromléből és bazsalikomból készített öntettel locsold meg.

TZATZIKI**Hozzávalók:**

- 250 g natúr joghurt
- 40 dkg uborka
- 3 gerezd fokhagyma
- 1 ek kapor
- 1 ek olívaolaj
- fél teáskanál citromlé
- só, bors

Elkészítés:

Az uborkát reszeld le (ízlés szerint héjastul, vagy anélkül), majd sózd le és hagyd állni egy órán keresztül. Ezután az eresztett levét öntsd le, majd a reszelt uborkát keverd össze a joghurttal, a zúzott fokhagymával, a kaporral, az olívaolajjal, a citromlével és ízlés szerint sózd, borsozd.

**WALDORF SALÁTA****Hozzávalók:**

- 3 nagy zellergumó
- 4 alma
- 10 dkg ementáli sajt
- 3 dl habtejszín
- 2 ek majonéz
- 2 ek citromlé
- 2 marék dió
- só, bors

Elkészítés:

A zellert és az almát hámozd meg, vágd őket apró darabokra, majd locsold meg őket citromlével. A diót és a sajtot aprítsd fel, a tejszínt verd habbá, majd add hozzá a majonézt. Keverd össze a zellert, az almát, a sajtot és a diót, majd öntsd rá a tejszínes majonézt. Ízlés szerint lehet sózni-borsozni.

Összeállította: Birta Mesi

Szabó-Sallay Éva: Csak kézenfogva szállni...

Csak kézen fogva szállni, repülni,
majd elégni Veled az éjszakában
parázsként világítani a bókászó lelkeknek,
leérkezni a hűvös, nyirkos fűbe,
ott nyugovóra térni,
ráhajtani fejem a mellkasodra,
érezni, hallani Téged,
eggyé válni szívdobbanásaiddal.
Hallom, ahogy zakatol,
hallom, ahogy élsz,
ahogy alattam veszed a levegőt,
s az oxigén végigáramlik benned,
az ereidben, eljut a szöveteidhez...
Hallom, ahogy jólesőt sóhajtasz,
mert Veled vagyok,
mert együtt fekszünk a nyirkos fűvön.
De, aki néz, nem lát minket,
csak azt látják, ami az orruk előtt van.
Mintha vízen járnának, olyan
gyorsan vágatnak végig az életen,
nincs idejük elmerülni a hűvös, fájdalmas,
mégis életet adó vízben...
Mi megfürdünk benne minden éjjel,
amikor csak a csillagok látnak,
amikor nem kell takargatni azt, aki vagy,

amikor sajogva, fájva öllelek magamhoz,
s nem engedlek el,
mert csak így érzem igazán,
hogy élek,
ha fölém hajolsz, és én beletúrhatok
szélfúttá, kócos hajadba,
te belesóhajtasz a nyakamba
és forró leheleted végigszalad a bőrömön,
engem kiráz a hideg,
mosolyogva,
boldogan nézek fel a sötétbe,
keresve a fényt,
ami rég kihunytt,
elfáradt és eltűnt,
ahogy Te is eltűnsz bennem...
De mindig megkereslek,
kézen foglak, felhúzlak a
mélyből, és addig simogatlak,
amíg el nem alszol.
A sötétség a mi barátunk,
sötétben minden szebb,
kevésbé igazi,
mégis valódi
tele rejtett, megfoghatatlan érzésekkel...

A NYÁR LEGNAGYOBB HALLGATÓI BULIJA!

HÁZIGAZDA
**MISKOLCI
EGYETEM**

2014 EFOTT
CSAK SZABADON...
MISKOLCTAPOLCA
JÚLIUS 15-20.

AKCIÓS DIÁK HETIJEGER JÚNIUS 30-IG

HÉTVÉGI JEGY JÚNIUS 30-IG

KERESD AZ EFOTT HEROKAT!

14.990FT

10.490FT

FRISS INFÓK FOLYAMATOSAN:

WWW.EFOTT.HU

FACEBOOK.COM/EFOTT

Látókör

...

Pályázati kiírás

újságírók támogatására

Kiemelkedő hallgatói teljesítményért járó egyszeri ösztöndíjat az az államilag támogatott vagy költségtérítéssel képzésben résztvevő nappali tagozatos hallgató kaphat, aki a Látókör kari újságba tartalmat küldött be, és azt a tartalmat az újság Főszerkesztője leköszölte.

Pályázni cikk beküldésével lehet. A cikket a foszerkeszto@tokhok.elte.hu e-mail címre várja a kari újság Főszerkesztője.

A leköszölt cikk megjelenése után a pályázónak aláírt írásbeli beszámolót kell leadni a HÖK irodában (aktuális hónap 20. napjáig), megjelölve a cikk címét és terjedelmét, valamint mellékletként csatolni kell a Főszerkesztő aláírt írásbeli ajánlását.

A juttatás egyszeri alkalomra szól. Havonta újabb pályázat adható be.

A hiányosan beadott pályázatokat a Kari Ösztöndíjbizottság érdemi elbírálás nélkül elutasítja (HKR 504. §). A pályázó büntetőjogi felelősségének tudatában kijelenti, hogy a beszámolóban feltüntetett adatok a valóságnak megfelelnek. A pályázó tudomásul veszi, hogy valótlan adatközlés esetén a Kar fegyelmi eljárást indíthat ellene, amely a hallgatói jogviszony megszűnésével járhat.

A határidők be nem tartása jogvesztő!

Budapest, 2014. április 1.

ELTE TÓK HÖK
Kari Ösztöndíjbizottság

tokhok.elte.hu
facebook.com/eltetokhok.latokor
issuu.com/eltetokhok